

Svar på interpellation 2015:40 av Pia Ortez-Venegas (V) om underdiagnostisering av osteoporos, benskörhet

Håkan Jörnehed har ställt följande frågor:

1. *Socialstyrelsens rekommendationer nämner "fracture liaisons services" (FLS) som en väl beprövad vårdkedja. Många landsting har också valt att införa denna. Vad hindrar Stockholms läns landsting från att tillämpa FLS?*
2. *Idag saknas sammanhållna frakturkedjor inom SLL. Vem bär ansvaret för att en patient med fragilitetsfraktur får den osteoporosutredning, behandling och uppföljning de behöver för att slippa drabbas av ytterligare frakturer som hade kunnat undvikas?*

Som svar vill jag anföra följande:

Osteoporos är en vanlig sjukdom i Sverige och drabbar varannan kvinna och var fjärde man idag. Förebyggande insatser är mycket viktiga för att minska antalet frakturer och för att människor ska kunna leva ett friskt och aktivt liv. Både hälso- och sjukvårdsförvaltningen och vårdgivare inom SLL är väl medvetna om att osteoporos är en folksjukdom och att det är angeläget förebygga osteoporotiska frakturer, något som särskilt drabbar äldre. Därför arbetas det väldigt aktivt med olika former av åtgärder inom SLL.

För att förbättra vården inom detta område påbörjades ett arbete för ett år sedan för att ta fram ett nytt vårdprogram just för osteoporos. Och sedan juni 2014 har det använts inom vården. Vårdprogrammet 'Handläggning av patienter med misstänkt osteoporosfraktur och behandling av osteoporos' har presenterats och godkänts av Stockholms medicinska råd i oktober 2015. I detta vårdprogram, som tagits fram av experter inom områdena ortopedi, geriatrik och endokrinologi tillsammans med sakkunniga inom förvaltningen, beaktas och hänvisas utförligt till de publicerade riktlinjerna inom området från Socialstyrelsen.

I vårdprogrammet pekas, precis om i de nationella riktlinjerna, på behovet och värdet av så kallade vårdkedjor för att kunna identifiera, utreda och erbjuda behandling av patienter med uttalad risk för att drabbas av frakturer. I Socialstyrelsens nationella riktlinjer finns ett antal specifika rekommendationer bland annat att 'Hälso- och sjukvården bör erbjuda personer med fragilitetsfraktur en systematisk riskvärdering, utredning och behandling för att minska risken för ytterligare frakturer.' Något som tydligt tagits fasta på i det vårdprogram som nu skall spridas och implementeras i vården. Detaljerna kring hur vårdkedjor organiseras och leds lämnas med fördel till vårdgivarna.

Att vi nu har ett uppdaterat vårdprogram för hur patienter med osteoporos ska behandlas och hur vårdkedjan ska se ut är ett viktigt steg i den förbättrade vården för dessa patienter. Det innebär bland annat att de vårdkedjor som finns idag kommer att förbättras och bli mer sammanhållna.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Ella Bohlin
Barn- och äldrelandstingsråd (KD)